

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
BESCHERMING ALS MONUMENT, STADS- OF DORPSGEZICHT**

**DE VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE
ORDENING,**

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 27 juli 2004 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering;

Gelet op het ministerieel besluit van 15 maart 2004 houdende ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 01 juli 2004,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003:

Wegens de historische waarde:

- als monument:

Het voormalig dominicanessenklooster Terbank, gelegen te Leuven (Heverlee), Tervuursesteenweg 295;

bekend ten kadaster:

Leuven, 11e afdeling, sectie D, perceelnummer 79W(DEEL).

Art. 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het uitzonderlijke karakter van volgende intrinsieke waarde gemotiveerd:

Historische waarde: geënt op en met de 17de-eeuwse priorijvleugel als maatvoering vormt dit in 1861-1864 onder impuls van de Leuvense Julia Van den Schrieck door een groepje Franse dominicanessen van de congregatie van de H. Catharina van Siëna opgerichte klooster een markante getuige en betekenisvolle schakel in een eeuwenlange, vrijwel continue, medisch-sociale zorgverlening.

Ca. 1200 op initiatief van de hertog van Brabant en de heer van Heverlee opgericht als leprozerie, gelegen buiten de stadswallen, langsheen een drukke invalsweg, vanaf de 14de eeuw tot midden 17de eeuw hoofdleprozerie van Brabant, evolueerde Terbank - met een tussenfase als contemplatief klooster van reguliere kanunnikessen van Sint-Augustinus (midden 17de eeuw-1796) en nadien als buitenverblijf van de familie de Mauroy de Melville - vanaf 1859 onder leiding van de Franse dominicanessen van de H. Catharina van Siëna, in 1874 opgevolgd door de Brugse dominicanessen van Engelendaele, tot een rust- en verzorgingstehuis voor resp. oudere dames en zieke of gehandicapte kinderen dat sinds het verdwijnen van de religieuzen begin jaren 1970 geherstructureerd werd tot het huidige Medisch-Pedagogisch Centrum Terbank.

Architectuurhistorisch vormt het in bak- en natuursteen opgetrokken complex met dominante eenbeukige kruiskerk en aanleunende kloostervleugels uit 1861-1864 een opmerkelijke illustratie van vroege neogotiek of zgn. spitsbogenstijl, gekenmerkt door een nog streng symmetrisch neoclassicistisch concept met sterke en hiërarchisch gestructureerde volumewerking en gevelbehandeling, een picturaal materiaalgebruik en een vroeggotisch vocabularium met als meest in het oog springende elementen de steensculpturen van de inwendig door bundelpijlers en pseudokruisribgewelven gearticuleerde kloosterkerk en meer bepaald het timpaan met voorstelling van O.-L.-Vrouw met kind en de met antropomorfe figuurtjes versierde consoles en gewelfsleutels.

Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel, 23 FEB 2005

Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening,

Dirk VAN MECHELEN